

Леднитѣ висулки

Вървѣлъ си нѣкога изъ пѣтя дѣдо Мразъ,
Обхождалъ мирно снѣжнитѣ полета, —
Но палави дѣца събрали се завчасъ,
Обсипали го съ топки снѣгъ
И прѣстъ му сочили отъ своитѣ нослета.

Разсърденъ люто, рипналъ дѣдо Мразъ
И хваналъ палавцитѣ за ушитѣ,
Пробилъ леда въ рѣката и безъ гласъ
Еднажъ и дваждъ ги въ нея потопилъ. —
Отъ страхъ и студъ замръзнали, горкитѣ!

На покрива ги послѣ закачилъ —
И тамъ тѣ заледени останаха,
А дѣдо Мразъ си пѣтя продължилъ ...
Излѣзте да ги видите — и днесъ
Увиснали на кѣщната ни стрѣха.

